

Hanus við Høgadalsá

Týsdagin 6. januar andaðist Hanus við Høgadalsá í heimi sínum við Sundsvegin í Havn. Hanus var føddur 8. mars 1913 í Kaldbak. Foreldur hansara vóru Maria, sum var bóndadóttir av Sundi og Jacob Andreas Wang, kongsbóndi Frammi í Stovu við Á í Kaldbak. Av teimum 5 systkjum hjá Hanusi er bert Turid eftir á lívi, hon býr í Keypmannahavn. Hanus er 5 ár, tá mamman doyir og veksur hann upp hjá mammufólkunum á Sundi. Útbúgving fær Hanus innan postverkjóð í Danmark. Tá heimsbardagin er av, kemur Hanus heim, tað var við »Aarhuus« 4. august 1945, fyrstu tíðina er hann á post-húsinum í Havn sum postkontrollørur.

Men tað var annað enn frimerkini, sum hevði áhuga, áhugin og virkisøki hjá Hanusi fevndi so víða. Hann var politiskt virkin, og til lótingsvalið 1950 var Hanus valdur sum annar av fyrstu lótingsumboðunum hjá Tjóðveldisflokkinum saman við D. P. Danielsen, sála. Hanus var lótingsmaður óslitið í samfull 24 ár, til hann í 1984 ikki læt seg stilla uppaftur. Hann var bý-

ráðslimur í Havn, fyrstu ferð valdur í 1949-1960, síðani frá 1969-1972. Býráðsformaður var hann í 1970, næstformaður í 1960 og 1972.

Í minningarrøðu síni í útvarpinum mikukvøldið nevndi Finnboji Isakson m.a., at Hanus ikki var maðurin, sum leyp upp á røðarapallin aðruhvørja løtu, men tá hann talaði á tingi, varð lurtað eftir, tí hann hevði altíð nakað, sum vert var at lurta eftir, tók hann orðið. Tað er røtt lýsing av manninum, hjá honum var eitt orð eitt orð og ein maður ein maður.

Bærligur var hann í víðari merking, fevnandi rættuliga víða, sum politikari, vinnulívsmaður, sum fírtari og arbeiðsmaður í mentum og so var hansara áhugi fyrri jarðarbrúki. Óivað er mangt annað at nevna.

Nevndarlímur var hann í Føroya Banka í seksti og sjevti árunum.

Útgerðarmaður í árunum 1963 til hann gavst á hesum øki fyrst í 1980unum. Hann var útgerðarmaður fyrri »Boðanesi«, »Olavi Hvíta« og »Tungufossi«.

Tá Húsálansgrunnurin var stovnaður í 1964, varð hann settur sum dagligur leiðari, og stjórnaði stovninum til hann gav starvið frá sær í 1979, men var á stovninum fram til 1982.

Hanus var í Grønlandi í síni tíð við »Karin K« at vitja útróðrplássini hjá føroyingum, hann var uppi í Føroya Útflutningssamtøku og Samvinnufelag Fiskimanna.

Bókin »Barabass«, sum hann umsetti meistarliga til føroyskt, varð upplisin í Útvarpinum í 1960. Í 1940 gav hann út bóklingin Føroysk Postorð. M.a. rættlas hann verkið »Alisfrøði« hjá Hanusi D. Joensen, sála.

Tiltakið at fáa listasavn er ikki at gloyma, man vera tað, vit serliga minnst aftur á, tá Hanus við Høgadalsá verður nevndur. Hann var listini í Føroyum ein tann besti hjálpari.

Hanus keypti í síni tíð traðarstykki við Sundsvegin frá Edv. Miens. Hesum bletti gjørdi hann nógv burtúrur, hann hevði kúgv, seyð og hønur. Hann syndi við hesum áhuga sínum, at til bar at grænka og væla um náttúruna, so hon kanska gjørdist eitt sindur mildari og virdisligari, hesin vakri blettur minnir okkum eisini á veruna aftanfryi.

Í hjúnalagnum hjá Honnu og Hanusi eru børnini, Hervør, Gestur, Guðrun og Úlvur.

Við Hanusi við Høgadalsá er ein sermerkt persónmenska farin, ein arbeiðsmaður vit vegin minnst við virðing.

jl.

Så, du er en venn av Einar Gerhardsen!

Ein lesari hevur latið okkum hesa søguna um norska forsætisráðharran Einar Gerhardsen, sum gjørdist gamal maður. M.a. var stórt veitsluhald í Oslo, tá hann í 1987 fylti 90 ár. Hann var føddur 10. mai 1897 og hevði sostatt 100 ára dag í ár, síðan hann varð borin í heim.

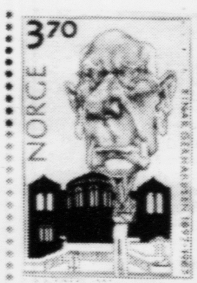
Til 100 ára dagin gav norska postverkjóð út frimerki av Einar Gerhardsen. Í hesum sambandi hevur filatelistur – frimerkjasavnari – skrivað bræv til vinnmann sín í Føroyum; brævið er dagfest 6. juni 1997. Av tí at vit nú stani hava fingið hendur á frimerkinum – virði kr. 3,70 og kr. 25,00 – sum meira er keipumynd av landsfadrinum Einar Gerhardsen, kemur søgan nú stani.

Einar Gerhardsen, sum manna millum eisini var nevndur »onkel Einar« varð forsætismálaráðharri 1946-

51, 1955-65.

Hetta er brævið:
»EINAR GERHARDS-SEN, mangeårig statsminister i Norge, gikk i vanlig omtale under navnet ONKEL EINAR. Når noen tar avstand for de bildene, som er valgt til motiv på frimerkene som utgis for å minnes hundreåret for hans

fødsel, kommer det av, at de har glemt det faktum. Selv ville han helst sikkert ha syntes det var like morsomt nå, som den gang tegningene ble trykt i avisen.

Min far var partifelle med Gerhardsen, og i førkrigstiden da han var fagforeningsorganisator, bodde han

hjemme hos oss, når han var på de kanter av landet. I likhet med mange andre mennesker med karisma, hadde han en fantastisk hukommelse for ansikter og navn, så det var alltid hyggelig å møte ham. Ved en anledning, da jeg hadde et oppdrag for UNESCO i Polen i 1968/69, blev jeg invitert til å møte landets daværende utenriksminister Rapacki. Jeg blev budt et glass vin, som jeg takket nei til og begrunnet det med, at jeg aldrig nyter alkohol, hvortil han smilende sa: »Så, du er en venn av Einar Gerhardsen!«

Saken var jo nemlig at Gerhardsen, i likhet med mange sosialister fra dengang, hadde en meget asketisk livsførsel. Som statsminister ble han boende i sin treroms leilighet på Oslo Østkant, feriene tilbrakte han gjerne som

fotturist i fjellet, og langt inn i de grå år fortsatte han med sin daglige morgengymnastikk.

Hans første regering (1945) bestod utelukkende af tidligere tukthus- og KZ-fanger, og da han som Oslos fungerende ordfører hilste Kong Haakon velkommen hjem 7. juni i fredsåret, var det mange som tok anstøt av at en sosialist (og tidligere straffet person – tre ganger for oppvigleri i 30-årene) var betrodd en slik opgave. Med åtte års skolegang var han absolutt ikke språkmektig, men bortsett fra det hadde han tilegnet seg kunnskaper som gjorde ham til en effektiv statsleder.

Frå
**Stokkastovuni
í Runavík**

Pizzakøkurin
er opin hvønn dag

Minnist til dagsins rætt og
A la carte matseðlin!

Stokkastovan,
Tlf. 48850

Internet-Sosialurinn

- Skjót tíðindi
- Fisk tíðindi
- Føroysk tíðindi
- Lesið Sosialin á Internetinum
- Um allan heim
- Alt samdøgrið

www.sosialurinn.fo

